

Arrest

nr. 350 863 van 27 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X alias X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de RvV-wet).

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

Asielaanvraag: 19/05/2026

Overdracht CGVS: 10/06/2026

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd op 2 juli 2026 door het Commissariaat-generaal gehoord van 09.07 uur tot 10.32 uur door middel van een videoconferentie, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester Telly MOSKOFIDIS, was aanwezig van 09.16 uur tot 10.32 uur.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de plaats Mohammadia, gelegen in de provincie Mascara. U bent geboren op [...]12/1987. U hangt het soennitische geloof aan.

U werkte in Mohammadia als dagarbeider bij een bedrijf dat handelde in huishoudapparaten. U werd door uw werkgever beschuldigd geld te hebben gestolen. Uw werkgever gaf u twee maanden om het geld terug te geven. U vertrok uit Mohammadia en verbleef twee à drie maanden bij één van uw broers in de stad Oran. U regelde er een toeristenvisum voor Spanje en reisde daarheen in 2015. U keerde sindsdien nooit meer terug naar Algerije. Uw werkgever ging naar u op zoek bij uw huis en familieleden, tot hij vernam dat u naar Europa was vertrokken. Uw familieleden verblijven tot op heden in Algerije.

U verbleef in Europa achtereenvolgens vijftien dagen in Spanje, één à twee maanden in België, zes of zeven maanden in Duitsland, ongeveer vijf jaar in Frankrijk en sinds 2020 in België. In Frankrijk diende u in 2016 à 2017 een asielaanvraag in, die werd afgewezen. In België huwde u religieus met een meisje met de Belgisch-Marokkaanse nationaliteit, waarmee u een dochter heeft.

U verbleef sinds 2020 onwettig in België en kwam meermaals in aanraking met de autoriteiten. U ging niet in op bevelen om het grondgebied te verlaten tussen 12/02/2020 en 17/10/2023. Op 22/09/2022 werd u door de Correctionele Rechtbank van Henegouwen, afdeling Charleroi, veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden met uitstel van 5 jaren behoudens de voorlopige hechtenis omwille van het bezit en de verkoop van verdovende middelen en de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: onwettig binnenkomen of verblijven in het Rijk. Op 06/01/2025 werd u veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Limburg, afdeling Hasselt tot een gevangenisstraf van 16 maanden omwille van diefstal, op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, bij nacht; diefstal en vereniging van misdadigers om wanbedrijven te plegen. Op 04/11/2025 werd u veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Henegouwen, afdeling Doornik tot een gevangenisstraf van 1 jaar omwille van poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

Op 1 januari 2024 werd u slachtoffer van een schietpartij in Charleroi. U raakte hierbij ernstig gewond en werd voor uw verwondingen behandeld. U vermoedt dat familieleden van de persoon waarmee u problemen kende in Algerije de opdracht gaven u te beschieten.

Sinds 22/04/2026 bent u opgesloten in het gesloten centrum van Vottem. Op 06/05/2026 en 22/05/2026 werden deportatievluchten onder politiebegeleiding naar Algerije voor u georganiseerd door de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 06/05/2026 verzette u zich tegen de deportatie. Op 19/05/2026 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter staving van uw verzoek legt u een nieuwsartikel en medische documenten in verband met de schietpartij waarvan u op 1 januari 2024 slachtoffer werd voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en voorgelegde documenten blijkt dat u op 1 januari 2024 ernstig gewond raakte bij een schietpartij in Charleroi. U legt ter staving hiervan medische documenten voor die uw behandeling na deze feiten kaderen. Hieruit blijken echter geen elementen die u ervan weerhouden om op normale wijze deel te nemen aan de procedure. U legt tevens een document voor dat attesteert dat u psychologisch opgevolgd wordt in het gesloten centrum in Vottem, waar u verblijft. U verklaart hierover dat u sinds het incident gestresseerd bent, niet kan slapen en geschokt bent (NPO p. 7). Ook zegt u dat u sindsdien zich niet veel kan herinneren. Dit attest bevat echter louter de vermelding dat u gezien wordt door de psychologische dienst van het centrum, verder bevat het geen informatie over uw psychologische problematiek.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terugdrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek stelt het CGVS vast dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

De vaststelling dat u uw verzoek om internationale bescherming laattijdig en louter om teruggedrijving of verwijdering te vermijden indiende, stemt niet overeen met de houding van een persoon die beweert nood te hebben aan internationale bescherming.

- Uit uw verklaringen blijkt dat u Algerije reeds verliet in 2015 met een toeristenvisum voor Spanje. U stelt in Europa achtereenvolgens vijftien dagen in Spanje, één à twee maanden in België, zes of zeven maanden in Duitsland, ongeveer vijf jaar in Frankrijk en sinds 2020 in België te hebben verbleven (NPO p. 6-7). Bevraagd of u in Europa ooit eerder een verzoek om internationale bescherming indiende, verklaart u in 2016 à 2017 in Frankrijk asiel aan te hebben gevraagd (NPO p. 7). Uit de beschikbare informatie in uw administratief dossier blijkt dat u op 9 mei 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende (Eurodac Search Result dd. 12/05/2020). U verbleef dus ongeveer een jaar in Europa alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Ondanks een verblijf in België diende u er geen verzoek in. Over uw verzoek in Frankrijk verklaart u dat het niet-ontvankelijk werd verklaard.*
- Ook tijdens uw jarenlange verblijf in België sinds 2020 diende u geen verzoek om internationale bescherming in. Pas op 19 mei 2026 – meer dan tien jaar na uw vertrek uit Algerije en na een verblijf van ongeveer zes jaar in België - diende u vanuit het gesloten centrum van Vottem (CIV) waar u sinds 22 april 2026 opgesloten bent een verzoek om internationale bescherming in. Hierbij dient erop gewezen te worden dat uit uw administratief dossier blijkt dat op 6 mei 2026 en 22 mei 2026 deportatievluchten onder politiebegeleiding werden ingepland. Op 6 mei 2026 verzette u zich tegen deze deportatie, de vlucht op 22 mei 2026 ging niet door omdat u een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS gevraagd wat de reden is geweest om alsnog een asielaanvraag in te dienen, stelt u dat u bang was dat men u zou repatriëren naar uw land, waar u problemen kende (NPO p. 7).*

Dat u niet eerder gedurende uw jarenlange verblijf in Europa en België, én louter om teruggedrijving of verwijdering te vermijden een verzoek om internationale bescherming indiende, getuigt geenszins van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging volgens de criteria van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, waarbij er redelijkerwijs mag verwacht worden dat er zo spoedig mogelijk een verzoek om internationale bescherming wordt ingediend bij de bevoegde instanties. Het ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Dat u tegenstrijdige en misleidende verklaringen aflegde ten overstaan van de Belgische autoriteiten, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

- U legt veranderende verklaringen af over uw identiteit ten overstaan van de Belgische autoriteiten. Zo verklaarde u meermaals aan de Belgische autoriteiten dat u F. K. heet, geboren te Oran op [...]12/1987 en de Algerijnse nationaliteit heeft. Op andere momenten en tijdens uw asielprocedure verklaart u dat u N. B. heet en geboren bent te Mohammadia in de provincie Mascara op [...]12/1987 en de Algerijnse nationaliteit heeft. Tijdens uw persoonlijk onderhoud hierover bevraagd verklaart u dat F. K. niet uw naam is en dat u een andere identiteit gebruikte omdat u bang was, stress had en zich in het ziekenhuis bevond (NPO p. 4). Deze uitleg houdt geen steek, daar uit uw administratief dossier manifest blijkt dat u op meerdere momenten ten overstaan van de Belgische autoriteiten verklaarde deze identiteit te hebben. Het CGVS concludeert bijgevolg dat Volledigheidshalve moet hieraan worden toegevoegd dat de Algerijnse autoriteiten u identificeerden als N. B.*
- Ook over uw familieleden en hun verblijfplaatsen legde u andere verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens een interview op 22 april 2022 in kader van uw opsluiting in de gevangenis van Jamioulx dat uw moeder en drie broers en twee zussen in de wijk Beb Ali in Alger Centre (de hoofdstad) wonen. Ten overstaan van het CGVS verklaart u vier broers en twee zussen te hebben en stelt u dat ze elders in Algerije verblijven. Nog verklaarde u er dat u zeven jaar naar school ging in Alger Centre, terwijl u bij het CGVS verklaart steeds in Mohammadia te hebben verbleven en aldaar naar school te zijn geweest (NPO p. 6).*
- Op de momenten waarop u in aanraking kwam met de Belgische autoriteiten, werd u op verschillende momentengevraagd of er redenen waren waardoor u niet kon terugkeren naar Algerije. Voorafgaand aan uw verzoek om internationale bescherming vermeldde u de problemen met uw voormalige werkgever in Algerije nooit. Gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat de politie u dat nooit heeft gevraagd (NPO p. 11).*

U maakt uw problemen met uw werkgever in Algerije niet aannemelijk. Evenmin toont u aan dat de schietpartij waarvan u op 1 januari 2024 in België slachtoffer werd, gelinkt is aan de door u aangehaalde problemen in Algerije.

- Uw verklaringen over uw problemen in Algerije zijn louter gebaseerd op blote beweringen. Aan dergelijke beweringen kan slechts geloof worden geacht indien ze gepaard gaan met relevante bewijsstukken en/of aannemelijke, uitgebreide en doorleefde verklaringen. Dit is – zeker rekening houdend met uw reeds*

gebrekkige algemene geloofwaardigheid – niet het geval. U legt geen enkel bewijsstuk neer in kader van de problemen die u beweert in Algerije te hebben gekend.

- U verklaart dat uw familieleden nog steeds in Algerije verbleven, op dezelfde plek als waar u opgroeide. U stelt dat uw familieleden kort na de beschuldiging aan uw adres bedreigd werden, maar dat er zich geen nieuwe feiten meer voordeden toen men vernam dat u vertrokken was. U situeert deze laatste bedreiging omstreeks eind 2014 (NPO p. 8). Indien men u tot op heden zou willen vervolgen en zelfs de moeite zou nemen om u in Europa te viseren, is het niet aannemelijk dat uw familieleden er steeds zijn blijven wonen zonder geïsoleerd en/of onder druk te zijn gezet door uw voormalige werkgever of diens familieleden. Hierop gewezen, bevestigt u dit en stelt u dat ze enkel u zoeken (NPO p. 10).

- Volgens uw verklaringen en de beschikbare informatie in uw administratief dossier verblijft u sinds 2015 à 2016 in Europa. U heeft tussen 2016 en 2020 in Frankrijk verbleven. U stelt dat er leden van de familie van de persoon die u beschuldigde geld van hem te hebben onttrokken in Frankrijk wonen. In eerste instantie verklaart u dat deze familie veel leden heeft die in Frankrijk wonen en dat u ze zag en groette, maar dat ze u niet terug groetten. U vermeed hen, stelt u (NPO p. 10). Het is niet geloofwaardig dat u jarenlang in dezelfde omgeving als familieleden van uw voormalige werkgever heeft kunnen wonen, indien u problemen met hem kende en ze u nog actief wilden viseren.

- Berichtgeving in de Waalse media in verband met deze schietpartij wijst erop dat dergelijke schietpartijen in Charleroi in de overgrote meerderheid van de gevallen altijd verband houden met de wereld van de verdovende middelen (landeninformatie, 1). Uit uw administratief dossier blijkt dat u in België reeds meermaals tot een gevangenisstraf veroordeeld werd, o.a. voor het bezit en verkoop van verdovende middelen. Deze elementen wijzen er op dat de daders van en motieven voor de schietpartij waarvan u slachtoffer werd wellicht binnen dit milieu te zoeken zijn, eerder dan deze schietpartij te linken aan de door u beweerde feiten die meer dan tien jaar eerder in Algerije zouden hebben plaatsgevonden.

- Daarenboven houden uw verklaringen dat u de feiten in Algerije in 2015 niet bij de Belgische politie heeft aangehaald tijdens een verhoor in kader van de schietpartij op 1 januari 2024 helemaal geen steek. Indien u – zoals u zelf verklaart – erg graag wil weten wie er achter de schietpartij zit en waarom u geïsoleerd werd, is het niet aannemelijk dat u de vermoedelijke daders en oorzaak niet zou opwerpen bij de ordediensten. Hierover bevraagd, stelt u dat u dat niet wist op dat moment, hun niet zomaar kon beschuldigen en u het pas later te weten kwam. Gevraagd hoe u het later te weten kwam, antwoordt u dat u had ontdekt dat ze in Frankrijk familie hadden. Dit is in strijd met uw eerdere verklaringen over de familieleden van uw voormalige werkgever in Frankrijk, waarover u stelde dat er velen van hen in Frankrijk woonden en u hen er tegenkwam. Hierop gewezen, stelt u louter dat u hen enkel van ver zag (NPO p. 11). U verduidelijkt vervolgens dat ze in Lille niet met velen zijn, maar voornamelijk in Parijs en Marseille woonden, alsook dat er veel verklidders zijn (NPO p. 11). Deze verklaringen zijn opnieuw in strijd met uw eerdere verklaringen.

- Geconfronteerd met de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat de schietpartij in België en de problemen die u zou hebben gekend in Algerije iets met elkaar te maken hebben, stelt u er geen bewijzen over te kunnen voorleggen. Aangemaand de twijfels uit te klaren, verwijst u opnieuw naar de familieleden van uw voormalige werkgever in Europa en het feit dat ze veel geld zouden hebben. Uiteindelijk haalt u aan dat u het probleem zelf al vergeten was (NPO p. 12). Dat u de reden voor uw vertrek uit uw thuisland simpelweg zou vergeten, is bijzonder ongeloofwaardig.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- De medische documenten en het nieuwsartikel ter staving van het schietincident en uw behandeling die u hierna in België ontving, kunnen enkel een bewijs vormen van dit incident. Zoals supra uiteengezet, heeft deze situatie geen impact op uw situatie ten aanzien van Algerije.

Conclusie

U komt overeenkomstig de hoofdstukken II en III van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor erkenning als vluchteling. Verder komt u overeenkomstig de hoofdstukken II en V van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming.

(...)"

2. De rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 2.50 van de RvV-wet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.

De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep."

Deze bepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij de

vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden.

2.2. Ter terechtzitting wordt gevraagd om rekening te houden met het arrest nr. 73/2026 van 18 juni 2026 van het Grondwettelijk Hof. De Raad merkt op dat dit verder gaat dan een toelichting van het verzoekschrift, aangezien dit geen weerslag vindt in de feiten en middelen die ter ondersteuning van het beroep werden uiteengezet. Het gevraagde is laattijdig en onontvankelijk is, aangezien dit niet werd aangebracht met inachtnaam van het principe van een schriftelijke procedure en niet werd aangebracht in de eerst mogelijke procedureakte.

De aangebrachte elementen die niet volgens deze vormvoorschriften worden ingediend, worden ambtshalve uit de debatten geweerd (artikel 2.20 van de RvV-wet).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert de schending aan van de volgende bepalingen:

“ARTIKEL 4, 5, 6 EN 13 VAN VERORDENING (EU) 2024/1347 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 14 MEI 2024 INZAKE NORMEN VOOR DE ERKENNING VAN ONDERDANEN VAN DERDE LANDEN OF STAATLOZEN ALS PERSONEN DIE INTERNATIONALE BESCHERMING GENIETEN, VOOR EEN UNIFORME STATUS VOOR VLUCHTELINGEN OF VOOR PERSONEN DIE VOOR SUBSIDIAIRE BESCHERMING IN AANMERKING KOMEN, EN VOOR DE INHOUD VAN DE VERLEENDE BESCHERMING, EVENEENS ARTIKEL 15 VAN DEZELFDE VERORDENING”.

Hij licht toe als volgt:

“Volledig ten onrechte nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

[...]

Verzoeker wenst te verwijzen naar artikel 24 van de Richtlijn 2013/32/EU (Procedurerichtlijn), dat de asielinstanties verplicht om rekening te houden met verzoekers die bijzondere procedurele noden kunnen hebben.

Deze verplichting beperkt zich niet tot situaties waarin een verzoeker volledig onbekwaam zou zijn om aan de procedure deel te nemen. Ook personen die moeilijkheden ondervinden bij het uiteenzetten van hun relaas, kampen met geheugenproblemen of zich in een psychologisch kwetsbare toestand bevinden, kunnen nood hebben aan aangepaste procedurele waarborgen en een beoordeling die rekening houdt met hun specifieke situatie.

Verzoeker heeft verklaard dat hij sinds de schietpartij aanzienlijke stress ervaart, slecht slaapt, psychologisch geschokt is en moeilijkheden ondervindt met zijn geheugen. Deze elementen zijn nochtans relevant bij de beoordeling van eventuele inconsistenties of onnauwkeurigheden in zijn verklaringen.

Het CGVS heeft deze elementen echter onvoldoende onderzocht in samenhang met de vastgestelde tegenstrijdigheden. Enerzijds worden de vermeende inconsistenties aangehaald als een element dat de geloofwaardigheid van verzoeker aantast, terwijl anderzijds niet afdoende werd nagegaan of psychologische factoren, zoals stress, trauma of geheugenproblemen, een invloed kunnen hebben gehad op de wijze waarop verzoeker zijn relaas heeft weergegeven.

Een zorgvuldig en individueel onderzoek vereist nochtans dat dergelijke factoren worden betrokken bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker. Door dit aspect onvoldoende te onderzoeken, heeft het CGVS nagelaten zijn onderzoeksplicht naar behoren uit te voeren.

[...]

Verzoeker verwijst naar artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU (Kwalificatierichtlijn). Dit artikel bepaalt uitdrukkelijk dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming dient te gebeuren op basis van alle relevante elementen van het individuele dossier. De beoordeling mag zich bijgevolg niet beperken tot één enkel element, zoals het tijdstip waarop het verzoek werd ingediend. De asielautoriteiten dienen alle omstandigheden van de zaak gezamenlijk te onderzoeken en rekening te houden met de individuele situatie van de verzoeker.

Ook artikel 10, derde lid, van de Procedurerichtlijn verplicht de beslissingsautoriteit om een verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze te beoordelen, waarbij alle relevante feiten en omstandigheden worden betrokken.

De UNHCR benadrukt eveneens dat een laattijdige indiening op zichzelf geen doorslaggevend argument vormt om een verzoek ongeloofwaardig te achten. Volgens het UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status kan een verzoeker uiteenlopende redenen hebben waarom hij niet onmiddellijk internationale bescherming aanvraagt. Personen die hun land ontvluchten beschikken vaak over een beperkte kennis van het asielrecht, verkeren gedurende lange tijd in een onzekere verblijfssituatie of hopen hun verblijf op een andere wijze te regulariseren. Een laattijdige aanvraag kan wel een element vormen bij de beoordeling, maar mag nooit automatisch leiden tot de conclusie dat geen beschermingsnood bestaat.

Ook de EUAA Practical Guide on Evidence and Risk Assessment (EUAA, Practical Guide on Evidence and Risk Assessment, January 2024) benadrukt dat de beoordeling van geloofwaardigheid een globale beoordeling vereist waarbij rekening moet worden gehouden met alle relevante elementen van het individuele dossier, waaronder de verklaringen van de verzoeker, de beschikbare bewijselementen en de persoonlijke omstandigheden waarin de verklaringen werden afgelegd. Een afzonderlijk element, zoals het tijdstip waarop een verzoek om internationale bescherming werd ingediend, kan bijgevolg niet op zichzelf doorslaggevend zijn voor de beoordeling van de geloofwaardigheid.

Het CGVS leidt uit het feit dat verzoeker pas in 2026 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend af dat hij geen daadwerkelijke vrees voor vervolging zou hebben gehad. Deze redenering houdt echter onvoldoende rekening met de persoonlijke situatie van verzoeker en met het feit dat migratietrajecten vaak complex kunnen verlopen.

Verzoeker heeft gedurende meerdere jaren in verschillende Europese landen verbleven. Dat gegeven kan op zichzelf niet volstaan om te besluiten dat geen beschermingsnood bestaat. Tal van verzoekers verblijven gedurende langere tijd zonder wettig verblijf in Europa alvorens zij uiteindelijk internationale bescherming aanvragen.

Daarenboven staat vast dat verzoeker reeds eerder een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Frankrijk. Dit wordt door het CGVS zelf bevestigd. Hoewel dit verzoek werd afgewezen, toont dit juist aan dat verzoeker zich reeds jaren geleden tot een asielautoriteit heeft gewend. Dat element past moeilijk binnen de stelling van het CGVS dat verzoeker uitsluitend bescherming vraagt om zijn verwijdering uit België te verhinderen. Het CGVS motiveert niet waarom deze eerdere verzoek om internationale bescherming geen enkele betekenis krijgt binnen de beoordeling van zijn huidige verzoek.

De motivering van het CGVS beperkt zich bijgevolg voornamelijk tot de vaststelling dat verzoeker zijn aanvraag laattijdig heeft ingediend. Het CGVS onderzoekt echter onvoldoende of deze laattijdigheid, rekening houdend met alle individuele omstandigheden van het dossier, daadwerkelijk afbreuk doet aan de aangehaalde nood aan internationale bescherming. Hierdoor miskent het CGVS de verplichting om alle relevante elementen gezamenlijk te beoordelen overeenkomstig artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn.

[...]

Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaard dat hij de andere identiteit gebruikte omdat hij angst had, stress ervoer en zich in een moeilijke medische situatie bevond. Het CGVS verwerpt deze uitleg zonder voldoende onderzoek te voeren naar de context waarin deze verklaringen werden afgelegd.

Een persoon die zich jarenlang zonder wettig verblijf op het grondgebied bevindt, geconfronteerd wordt met politiecontroles, detentie en mogelijke verwijdering, kan zich in een toestand bevinden waarin hij terughoudend is tegenover overheidsinstanties. Dit geldt des te meer wanneer iemand vreest voor de gevolgen van zijn verblijfssituatie.

Het feit dat verzoeker aanvankelijk een andere identiteit heeft gebruikt, vormt uiteraard een element dat in het kader van de asielprocedure dient te worden onderzocht. Dit gegeven kan echter niet automatisch leiden tot de conclusie dat het volledige asielrelaas van verzoeker als ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De beoordeling van de geloofwaardigheid dient immers in de eerste plaats betrekking te hebben op de kern van de beschermingsvraag, met name de redenen waarom verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten, de omstandigheden die een terugkeer verhinderen en het eventuele risico dat hij bij terugkeer zou lopen.

De identiteit van verzoeker vormt hierbij een belangrijk administratief element, maar is niet noodzakelijk het centrale element van de vervolgingsvrees.

Bovendien blijkt uit de beslissing zelf dat de Algerijnse autoriteiten verzoeker uiteindelijk identificeerden als N. B. Dit element toont aan dat de identiteit van verzoeker uiteindelijk kon worden vastgesteld. Het CGVS kon bijgevolg niet volstaan met de vaststelling dat er aanvankelijk verschillende identiteitsgegevens werden gebruikt, maar diende vervolgens de inhoudelijke vrees voor vervolging daadwerkelijk te onderzoeken.

Door de identiteitskwestie te gebruiken als algemene reden om het volledige relaas ongeloofwaardig te achten, heeft het CGVS het evenredigheidsbeginsel geschonden.

[...]

Verzoeker wenst te benadrukken dat deze elementen geen betrekking hebben op de kern van zijn vervolgingsvrees. De centrale vraag in het kader van de asielprocedure is immers niet waar elk familielid zich op een bepaald moment exact bevindt of waar verzoeker gedurende zijn jeugd precies onderwijs heeft gevolgd, maar wel of verzoeker bij terugkeer naar Algerije een reëel risico loopt omwille van de door hem aangehaalde problemen.

Hoewel dergelijke gegevens relevant kunnen zijn voor de algemene beoordeling van het dossier, dienen zij met de nodige voorzichtigheid te worden beoordeeld. Personen die gedurende lange tijd buiten hun land van herkomst hebben verbleven, kunnen immers moeilijkheden ondervinden om zich nog alle precieze administratieve of feitelijke gegevens te herinneren, zeker wanneer zij gedurende meerdere jaren in verschillende landen hebben verbleven en verschillende procedures hebben doorlopen.

Eventuele geheugenproblemen of inconsistenties in verklaringen kunnen dan ook niet automatisch worden gelijkgesteld met een gebrek aan geloofwaardigheid of met bedrog. Er dient steeds te worden nagegaan of de vastgestelde tegenstrijdigheden betrekking hebben op essentiële elementen van het asielrelaas en of zij, gelet op de persoonlijke omstandigheden van verzoeker, redelijkerwijze kunnen worden verklaard.

Het CGVS heeft evenwel nagelaten deze omstandigheden afdoende te onderzoeken. Zo werd niet nagegaan hoeveel tijd was verstreken tussen de verschillende verklaringen, in welke omstandigheden deze verklaringen werden afgelegd, of er eventuele vertaalproblemen waren en of verzoeker de gestelde vragen correct heeft begrepen.

Het CGVS beperkt zich aldus voornamelijk tot een loutere vergelijking van verklaringen, zonder voldoende rekening te houden met de omstandigheden waarin deze verklaringen tot stand zijn gekomen. Een dergelijke benadering beantwoordt niet aan de vereiste van een zorgvuldig en individueel onderzoek van de beschermingsvraag.

Verzoeker heeft immers verklaard dat hij sinds de schietpartij aanzienlijke stress ervaart, slecht slaapt, psychologisch geschokt is en moeilijkheden ondervindt met zijn geheugen. Deze elementen zijn nochtans relevant bij de beoordeling van eventuele inconsistenties of onnauwkeurigheden in zijn verklaringen.

[...]

Dit argument kan niet worden gevolgd. Het feit dat een verzoeker een bepaald element niet spontaan vermeldt tijdens eerdere contacten met administratieve of politionele instanties betekent niet automatisch dat dit element onwaar is.

De omstandigheden waarin dergelijke verklaringen worden afgelegd, verschillen wezenlijk van een persoonlijk onderhoud in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Tijdens contacten met de politie, de Dienst Vreemdelingenzaken of de gevangenisadministratie ligt de nadruk doorgaans op identiteit, verblijfssituatie en administratieve gegevens. Bovendien kan een persoon zonder wettig verblijf terughoudend zijn om spontaan gevoelige informatie mee te delen, uit vrees voor mogelijke negatieve gevolgen.

Het CGVS dient rekening te houden met de realiteit dat verzoekers niet altijd onmiddellijk en volledig hun volledige levensverhaal kunnen of durven vertellen. Artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn voorziet daarom uitdrukkelijk in een samenwerkingsplicht tussen de verzoeker en de bevoegde instanties. Dit betekent dat de asielautoriteiten niet enkel mogen vaststellen dat bepaalde informatie eerder niet werd gegeven, maar ook moeten onderzoeken waarom dit zo was.

In casu heeft het CGVS nagelaten deze context voldoende te onderzoeken. Het CGVS brengt verschillende elementen samen die geen rechtstreekse betrekking hebben op de kern van het asielrelaas, om vervolgens

tot de algemene conclusie te komen dat verzoeker in zijn geheel ongeloofwaardig zou zijn. Een dergelijke verregaande conclusie vereist evenwel dat de verschillende elementen afzonderlijk en in hun onderlinge samenhang zorgvuldig worden onderzocht.

Het feit dat verzoeker fouten heeft gemaakt of inconsistente verklaringen heeft afgelegd over bepaalde administratieve gegevens betekent niet automatisch dat zijn verklaringen over de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot zijn vertrek uit Algerije vals zijn.

Het CGVS heeft onvoldoende onderscheid gemaakt tussen enerzijds elementen die betrekking hebben op de identiteit en administratieve voorgeschiedenis van verzoeker en anderzijds de elementen die verband houden met de daadwerkelijke vervolgingsvrees. Door deze verschillende niveaus samen te voegen, heeft het CGVS de beoordeling van de beschermingsnood niet op een zorgvuldige en individuele wijze uitgevoerd.

Bijgevolg kan de algemene conclusie dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd niet worden gevolgd.

[...]

Er dient gesteld te worden dat een verzoeker om internationale bescherming zich vaak in de onmogelijkheid bevindt om schriftelijke bewijsstukken voor te leggen van gebeurtenissen die zich in het land van herkomst hebben afgespeeld. Een persoon die zijn land ontvlucht beschikt niet altijd over documenten die zijn vervolging rechtstreeks aantonen.

Het ontbreken van documenten kan bijgevolg niet automatisch leiden tot de conclusie dat de feiten niet hebben plaatsgevonden.

Het CGVS past een te hoge bewijsstandaard toe door te verwachten dat verzoeker documenten neerlegt betreffende een conflict met een particuliere persoon in Algerije dat meer dan tien jaar geleden plaatsvond.

Verzoeker heeft verklaard dat zijn problemen ontstonden nadat zijn werkgever hem beschuldigde van diefstal. Hij heeft verklaard dat hij hierdoor vreesde voor de gevolgen, zijn woonplaats heeft verlaten en uiteindelijk Algerije heeft verlaten.

Het CGVS betwist niet dat verzoeker effectief Algerije heeft verlaten in 2015. Het betwist evenmin dat verzoeker voordien problemen had met zijn werkgever. Het CGVS stelt enkel dat verzoeker dit onvoldoende heeft bewezen.

Een dergelijke redenering volstaat niet om een verzoek om internationale bescherming af te wijzen indien de verklaringen op zich niet als ongeloofwaardig kunnen worden beschouwd.

[...]

Deze redenering van het CGVS is gebaseerd op een veronderstelling. Het feit dat familieleden van verzoeker geen verdere problemen hebben ondervonden, sluit niet automatisch uit dat verzoeker persoonlijk wordt geviséerd. Verzoeker heeft immers verklaard dat de problemen specifiek tegen hem gericht waren wegens de beschuldiging van diefstal en het conflict met zijn werkgever. Het is perfect mogelijk dat een persoon die verantwoordelijk wordt gehouden voor een vermeend financieel verlies persoonlijk wordt geviséerd zonder dat zijn volledige familie wordt betrokken.

Het CGVS maakt hier een verregaande gevolgtrekking zonder concrete informatie waaruit blijkt dat dergelijke situaties onmogelijk zouden zijn.

[...]

Het feit dat verzoeker personen zou hebben gezien die volgens hem familieleden van zijn voormalige werkgever waren, betekent niet automatisch dat deze personen actief op zoek waren naar verzoeker. Evenmin betekent het feit dat er geen fysieke confrontatie heeft plaatsgevonden dat er geen risico bestond.

Het CGVS lijkt hierbij het bestaan van een vervolgingsrisico te verwarren met het daadwerkelijk plaatsvinden van een nieuwe aanval of incident. Een persoon kan evenwel gedurende langere tijd aan een risico worden blootgesteld, zonder dat dit risico zich noodzakelijkerwijze onmiddellijk in een concrete gebeurtenis manifesteert.

De beoordeling in het kader van internationale bescherming vereist immers een toekomstgerichte analyse. De relevante vraag is niet uitsluitend of verzoeker na de eerdere gebeurtenissen opnieuw werd aangevallen, maar wel of er, gelet op zijn persoonlijke situatie en de aangehaalde feiten, bij terugkeer naar Algerije een reëel en redelijk risico bestaat dat hij opnieuw problemen zal ondervinden.

[...]

Deze redenering is onvoldoende gemotiveerd. Vooreerst wordt niet betwist dat verzoeker slachtoffer is geweest van een ernstig geweldsincident. Het CGVS beschikt evenwel blijkbaar niet over concrete informatie waaruit blijkt wie de daders waren, noch over gegevens waaruit het motief van deze daders met zekerheid kan worden afgeleid.

De conclusie dat de feiten waarschijnlijk verband houden met het drugsmilieu berust bijgevolg op een hypothese. Een dergelijke hypothese kan echter niet volstaan om de door verzoeker aangehaalde mogelijke vervolgingscontext zonder meer uit te sluiten.

Het CGVS baseert zich voornamelijk op algemene informatie waaruit blijkt dat schietpartijen in Charleroi regelmatig verband houden met het drugsmilieu. Dergelijke algemene informatie toont evenwel niet aan dat dit ook in het concrete geval van verzoeker het geval was. Een individuele beoordeling in het kader van internationale bescherming vereist immers een analyse van de specifieke omstandigheden van de verzoeker en de concrete elementen van zijn dossier.

Het feit dat verzoeker in het verleden strafrechtelijk werd veroordeeld, betekent evenmin automatisch dat elk geweldsincident waarvan hij slachtoffer is, moet worden toegeschreven aan criminele activiteiten of conflicten binnen het drugsmilieu. Ook personen met een strafrechtelijk verleden kunnen slachtoffer worden van geweld of vervolging om andere redenen

Het CGVS had bijgevolg nader moeten onderzoeken of er concrete aanwijzingen bestonden met betrekking tot de identiteit en het motief van de daders, of de verklaringen van verzoeker over de mogelijke aanleiding van het incident afdoende werden onderzocht en of er daadwerkelijk elementen aanwezig waren die een verband met de door verzoeker aangehaalde problemen uitsluiten.

Door zonder sluitend bewijs te besluiten dat de schietpartij geen verband kan houden met de aangehaalde problemen, heeft het CGVS een verregaande conclusie getrokken die niet steunt op een voldoende zorgvuldig en individueel onderzoek van de beschermingsnood van verzoeker.

[...]

Het CGVS houdt hierbij onvoldoende rekening met de persoonlijke omstandigheden en de situatie waarin verzoeker zich bevond op het moment dat deze verklaringen werden afgelegd. Een slachtoffer van een gewelddadige schietpartij bevindt zich niet noodzakelijk onmiddellijk in een situatie waarin hij alle mogelijke verklaringen kan geven of alle vermoedens kan formuleren.

Verzoeker heeft bovendien verklaard dat hij op het moment van de feiten niet met zekerheid wist wie achter de aanval zat en dat zijn vermoedens pas later zijn ontstaan. Het enkele feit dat iemand een bepaalde hypothese niet onmiddellijk aan de politie meedeelt, betekent dan ook niet dat deze hypothese achteraf verzonnen is.

Het CGVS beoordeelt deze situatie voornamelijk vanuit een achteraf gevormd rationeel perspectief, zonder voldoende rekening te houden met de concrete omstandigheden waarin verzoeker zich op het moment van de feiten bevond. Een zorgvuldige beoordeling vereist nochtans dat rekening wordt gehouden met de psychologische toestand van een slachtoffer, de onzekerheid op het moment van de gebeurtenissen en de wijze waarop herinneringen en vermoedens zich in de loop van de tijd kunnen ontwikkelen.

[...]

Het CGVS baseert de afwijzing van de verklaringen van verzoeker in belangrijke mate op verschillende veronderstellingen. De bestreden beslissing toont evenwel onvoldoende aan dat de door verzoeker aangehaalde problemen met zijn voormalige werkgever onmogelijk hebben plaatsgevonden, dat verzoeker daadwerkelijk bescherming zou kunnen verkrijgen van de Algerijnse autoriteiten, dat de schietpartij in België noodzakelijkerwijze verband houdt met andere motieven en dat verzoeker bij terugkeer naar Algerije geen enkel risico zou lopen.

Door zich voornamelijk te baseren op aannames en zonder de verschillende elementen van het dossier afdoende individueel te onderzoeken, heeft het CGVS nagelaten een volledige, zorgvuldige en toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging uit te voeren.

Bijgevolg heeft het CGVS niet voldaan aan zijn verplichting om de beschermingsnood van verzoeker op basis van een individuele analyse van alle relevante omstandigheden te beoordelen.

Naast de beoordeling van de vluchtelingenstatus diende het CGVS eveneens zorgvuldig te onderzoeken of verzoeker in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347.

Artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347 voorziet bescherming wanneer er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade.

Deze ernstige schade omvat onder meer:

- ☐ *de doodstraf of executie;*
- ☐ *foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing;*
- ☐ *ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

De beoordeling van subsidiaire bescherming vereist een afzonderlijke analyse. Het feit dat het CGVS van oordeel is dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus betekent immers niet automatisch dat geen enkel risico op ernstige schade bestaat.

In casu heeft het CGVS de subsidiaire bescherming hoofdzakelijk afgewezen door te verwijzen naar dezelfde elementen als bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus. Het CGVS stelt dat de problemen in Algerije niet geloofwaardig zijn en dat de schietpartij in België geen verband houdt met Algerije.

Deze motivering volstaat evenwel niet.

Zoals hierboven uiteengezet, heeft het CGVS onvoldoende aangetoond dat verzoeker geen enkel risico loopt. De beoordeling van het risico bij terugkeer moet immers toekomstgericht zijn en rekening houden met alle individuele elementen.

Verzoeker werd in België slachtoffer van een ernstige gewelddaad waarbij hij zwaargewond raakte. Hoewel niet vaststaat wie de daders waren of wat hun motief was, vormt deze gebeurtenis minstens een aanwijzing dat verzoeker zich in een kwetsbare situatie bevindt.

Het CGVS heeft deze kwetsbaarheid onvoldoende onderzocht.

De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 4, 5, 6, 13 en 15 van Verordening (EU) 2024/1347”.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kan bij de beoordeling van de behoefte aan internationale bescherming het beroep verwerpen of de bestreden beslissing bevestigen, hervormen of vernietigen (Artikel 2.60, § 2, lid 1, van de RvV-wet – Bevoegdheid van de Raad).

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 3 van de Verordening (EU) 2024/1347, en vervolgens in het kader van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 5 van dezelfde verordening.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan of de verzoeker als vluchteling kan worden aangemerkt, en, indien dat niet het geval is, of de verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Wat de beoordeling van de bijzondere procedurele noden betreft, heeft de bestreden beslissing terecht deze elementen gekaderd in de gegevens die verzoeker heeft bijgebracht en nu herhaalt in het verzoekschrift. Deze elementen werden voldoende onderzocht en vragen geenszins een onderzoek *“in samenhang met de vastgestelde tegenstrijdigheden.”*

De bestreden beslissing motiveert terecht het volgende:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en voorgelegde documenten blijkt dat u op 1 januari 2024 ernstig gewond raakte bij een schietpartij in Charleroi. U legt ter staving hiervan medische documenten voor die uw behandeling na deze feiten kaderen. Hieruit blijken echter geen elementen die u ervan weerhouden om op normale wijze deel te nemen aan de procedure. U legt tevens een document voor dat attesteert dat u psychologisch opgevolgd wordt in het gesloten centrum in Vottem, waar u verblijft. U verklaart hierover dat u sinds het incident gestresseerd bent, niet kan slapen en geschokt bent (NPO p. 7). Ook zegt u dat u sindsdien zich niet veel kan herinneren. Dit attest bevat echter louter de vermelding dat u gezien wordt door de psychologische dienst van het centrum, verder bevat het geen informatie over uw psychologische problematiek.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3.4. Verzoeker stelt ten onrechte dat de bestreden beslissing zich heeft beperkt tot een enkel element, namelijk het tijdstip waarop het verzoek werd ingediend om dit ongegrond te verklaren. Het is evenmin zo dat dit enkele element doorslaggevend was voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeker. Het kan niet in redelijkheid worden betwist dat verzoeker zeer laattijdig een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, waarbij de redenering dat onvoldoende rekening werd gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker en het feit dat migratietrajecten vaak complex kunnen verlopen geen steek houdt. Verzoeker bevestigt immers dat hij gedurende meerdere jaren in verschillende Europese landen heeft verbleven, waarbij hij een procedure tot het bekomen van internationale bescherming heeft ingediend in Frankrijk, dat werd afgewezen. Dergelijke elementen passen wel degelijk binnen de stelling van de bestreden beslissing dat verzoeker thans, op 19 mei 2026, uitsluitend een verzoek om internationale bescherming indient om zijn verwijdering uit België te verhinderen en zijn verzoek laattijdig is.

De bestreden beslissing motiveert terecht het volgende:

“Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terugdrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te vrijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek stelt het CGVS vast dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

De vaststelling dat u uw verzoek om internationale bescherming laattijdig en louter om terugdrijving of verwijdering te vermijden indiende, stemt niet overeen met de houding van een persoon die beweert nood te hebben aan internationale bescherming.

- Uit uw verklaringen blijkt dat u Algerije reeds verliet in 2015 met een toeristenvisum voor Spanje. U stelt in Europa achtereenvolgens vijftien dagen in Spanje, één à twee maanden in België, zes of zeven maanden in Duitsland, ongeveer vijf jaar in Frankrijk en sinds 2020 in België te hebben verbleven (NPO p. 6-7). Bevrraagd of u in Europa ooit eerder een verzoek om internationale bescherming indiende, verklaart u in 2016 à 2017 in Frankrijk asiel aan te hebben gevraagd (NPO p. 7). Uit de beschikbare informatie in uw administratief dossier blijkt dat u op 9 mei 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende (Eurodac Search Result dd. 12/05/2020). U verbleef dus ongeveer een jaar in Europa alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Ondanks een verblijf in België diende u er geen verzoek in. Over uw verzoek in Frankrijk verklaart u dat het niet-ontvankelijk werd verklaard.*

- Ook tijdens uw jarenlange verblijf in België sinds 2020 diende u geen verzoek om internationale bescherming in. Pas op 19 mei 2026 – meer dan tien jaar na uw vertrek uit Algerije en na een verblijf van ongeveer zes jaar in België - diende u vanuit het gesloten centrum van Vottem (CIV) waar u sinds 22 april 2026 opgesloten bent een verzoek om internationale bescherming in. Hierbij dient erop gewezen te worden dat uit uw administratief dossier blijkt dat op 6 mei 2026 en 22 mei 2026 deportatievluchten onder*

politiebegeleiding werden ingepland. Op 6 mei 2026 verzette u zich tegen deze deportatie, de vlucht op 22 mei 2026 ging niet door omdat u een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS gevraagd wat de reden is geweest om alsnog een asielaanvraag in te dienen, stelt u dat u bang was dat men u zou repatriëren naar uw land, waar u problemen kende (NPO p. 7).

Dat u niet eerder gedurende uw jarenlange verblijf in Europa en België, én louter om teruggedrijving of verwijdering te vermijden een verzoek om internationale bescherming indiende, getuigt geenszins van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging volgens de criteria van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, waarbij er redelijkerwijs mag verwacht worden dat er zo spoedig mogelijk een verzoek om internationale bescherming wordt ingediend bij de bevoegde instanties. Het ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker erkent dat hij aanvankelijk een andere identiteit heeft gebruikt en dat dit uiteraard een element vormt dat in rekening wordt gebracht. Dit gegeven leidde niet automatisch tot de conclusie dat het volledige relaas als ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De beoordeling van de geloofwaardigheid, met name de redenen waarom verzoeker Algerije heeft verlaten, de omstandigheden die een terugkeer verhinderen en het eventuele risico bij terugkeer, is correct gebeurd. De identiteitskwestie is terecht gebruikt als een element bij de beoordeling van het verzoek. Dit geldt evenzeer voor de kwestie van zijn familieleden en hun verblijfplaatsen alsook voor de kwestie van de redenen waarom verzoeker niet kan terugkeren op momenten waarop hij in aanraking kwam met de Belgische autoriteiten, waarover verzoeker tegenstrijdige en misleidende verklaringen aflegde.

De bestreden beslissing motiveert terecht het volgende:

“Dat u tegenstrijdige en misleidende verklaringen aflegde ten overstaan van de Belgische autoriteiten, doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

- U legt veranderende verklaringen af over uw identiteit ten overstaan van de Belgische autoriteiten. Zo verklaarde u meermaals aan de Belgische autoriteiten dat u F. K. heet, geboren te Oran op [...]12/1987 en de Algerijnse nationaliteit heeft. Op andere momenten en tijdens uw asielprocedure verklaart u dat u N. B. heet en geboren bent te Mohammadia in de provincie Mascara op [...]12/1987 en de Algerijnse nationaliteit heeft. Tijdens uw persoonlijk onderhoud hierover bevraagd verklaart u dat F. K. niet uw naam is en dat u een andere identiteit gebruikte omdat u bang was, stress had en zich in het ziekenhuis bevond (NPO p. 4). Deze uitleg houdt geen steek, daar uit uw administratief dossier manifest blijkt dat u op meerdere momenten ten overstaan van de Belgische autoriteiten verklaarde deze identiteit te hebben. Het CGVS concludeert bijgevolg dat Volledigheidshalve moet hieraan worden toegevoegd dat de Algerijnse autoriteiten u identificeerden als N. B.*

- Ook over uw familieleden en hun verblijfplaatsen legde u andere verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens een interview op 22 april 2022 in kader van uw opsluiting in de gevangenis van Jamioulx dat uw moeder en drie broers en twee zussen in de wijk Beb Ali in Alger Centre (de hoofdstad) wonen. Ten overstaan van het CGVS verklaart u vier broers en twee zussen te hebben en stelt u dat ze elders in Algerije verblijven. Nog verklaarde u er dat u zeven jaar naar school ging in Alger Centre, terwijl u bij het CGVS verklaart steeds in Mohammadia te hebben verbleven en aldaar naar school te zijn geweest (NPO p. 6).*

- Op de momenten waarop u in aanraking kwam met de Belgische autoriteiten, werd u op verschillende momenten gevraagd of er redenen waren waardoor u niet kon terugkeren naar Algerije. Voorafgaand aan uw verzoek om internationale bescherming vermeldde u de problemen met uw voormalige werkgever in Algerije nooit. Gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat de politie u dat nooit heeft gevraagd (NPO p. 11).”*

Verzoeker maakt zijn problemen in Algerije niet aannemelijk, zoals de bestreden beslissing pertinent uiteenzet. Een eenvoudige lezing van de motivering leert dat het gebrek aan documenten niet automatisch heeft geleid tot het besluit dat het relaas ongeloofwaardig is. Verzoeker beperkt zich voor het overige tot een herhaling van zijn relaas en het tegenspreken van de redenering van de bestreden beslissing, zonder concrete aanwijzingen van problemen die verzoeker zou hebben gekend of zou kennen in Algerije. Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift opnieuw dat hij over geen concrete informatie beschikt wie de daders waren van de schietpartij te Charleroi, noch over gegevens waaruit het motief van deze daders kan worden afgeleid. De Raad sluit zich daarom aan dat dit schietincident dat zich in België heeft voorgedaan geen verband kan houden met de voor verzoeker aangehaalde problemen bij terugkeer naar Algerije. De beschermingsnood werd op basis van een individuele analyse van alle relevante elementen beoordeeld en de motivering van de bestreden beslissing wordt dan ook overgenomen als volgt:

“U maakt uw problemen met uw werkgever in Algerije niet aannemelijk. Evenmin toont u aan dat de schietpartij waarvan u op 1 januari 2024 in België slachtoffer werd, gelinkt is aan de door u aangehaalde problemen in Algerije.

- Uw verklaringen over uw problemen in Algerije zijn louter gebaseerd op blote beweringen. Aan dergelijke beweringen kan slechts geloof worden geacht indien ze gepaard gaan met relevante bewijsstukken en/of aannemelijke, uitgebreide en doorleefde verklaringen. Dit is – zeker rekening houdend met uw reeds gebrekkige algemene geloofwaardigheid – niet het geval. U legt geen enkel bewijsstuk neer in kader van de problemen die u beweert in Algerije te hebben gekend.
- U verklaart dat uw familieleden nog steeds in Algerije verbleven, op dezelfde plek als waar u opgroeide. U stelt dat uw familieleden kort na de beschuldiging aan uw adres bedreigd werden, maar dat er zich geen nieuwe feiten meer voordeden toen men vernam dat u vertrokken was. U situeert deze laatste bedreiging omstreeks eind 2014 (NPO p. 8). Indien men u tot op heden zou willen vervolgen en zelfs de moeite zou nemen om u in Europa te viseren, is het niet aannemelijk dat uw familieleden er steeds zijn blijven wonen zonder geïmagineerd en/of onder druk te zijn gezet door uw voormalige werkgever of diens familieleden. Hierop gewezen, bevestigt u dit en stelt u dat ze enkel u zoeken (NPO p. 10).
- Volgens uw verklaringen en de beschikbare informatie in uw administratief dossier verblijft u sinds 2015 à 2016 in Europa. U heeft tussen 2016 en 2020 in Frankrijk verbleven. U stelt dat er leden van de familie van de persoon die u beschuldigde geld van hem te hebben onttrokken in Frankrijk wonen. In eerste instantie verklaart u dat deze familie veel leden heeft die in Frankrijk wonen en dat u ze zag en groette, maar dat ze u niet terug groetten. U vermeed hen, stelt u (NPO p. 10). Het is niet geloofwaardig dat u jarenlang in dezelfde omgeving als familieleden van uw voormalige werkgever heeft kunnen wonen, indien u problemen met hem kende en ze u nog actief wilden viseren.
- Berichtgeving in de Waalse media in verband met deze schietpartij wijst erop dat dergelijke schietpartijen in Charleroi in de overgrote meerderheid van de gevallen altijd verband houden met de wereld van de verdovende middelen (landeninformatie, 1). Uit uw administratief dossier blijkt dat u in België reeds meermaals tot een gevangenisstraf veroordeeld werd, o.a. voor het bezit en verkoop van verdovende middelen. Deze elementen wijzen er op dat de daders van en motieven voor de schietpartij waarvan u slachtoffer werd wellicht binnen dit milieu te zoeken zijn, eerder dan deze schietpartij te linken aan de door u beweerde feiten die meer dan tien jaar eerder in Algerije zouden hebben plaatsgevonden.
- Daarenboven houden uw verklaringen dat u de feiten in Algerije in 2015 niet bij de Belgische politie heeft aangehaald tijdens een verhoor in kader van de schietpartij op 1 januari 2024 helemaal geen steek. Indien u – zoals u zelf verklaart – erg graag wil weten wie er achter de schietpartij zit en waarom u geïmagineerd werd, is het niet aannemelijk dat u de vermoedelijke daders en oorzaak niet zou opwerpen bij de ordediensten. Hierover bevraagd, stelt u dat u dat niet wist op dat moment, hun niet zomaar kon beschuldigen en u het pas later te weten kwam. Gevraagd hoe u het later te weten kwam, antwoordt u dat u had ontdekt dat ze in Frankrijk familie hadden. Dit is in strijd met uw eerdere verklaringen over de familieleden van uw voormalige werkgever in Frankrijk, waarover u stelde dat er velen van hen in Frankrijk woonden en u hen er tegenkwam. Hierop gewezen, stelt u louter dat u hen enkel van ver zag (NPO p. 11). U verduidelijkt vervolgens dat ze in Lille niet met velen zijn, maar voornamelijk in Parijs en Marseille woonden, alsook dat er veel verklikkers zijn (NPO p. 11). Deze verklaringen zijn opnieuw in strijd met uw eerdere verklaringen.
- Geconfronteerd met de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat de schietpartij in België en de problemen die u zou hebben gekend in Algerije iets met elkaar te maken hebben, stelt u er geen bewijzen over te kunnen voorleggen. Aangemaand de twijfels uit te klaren, verwijst u opnieuw naar de familieleden van uw voormalige werkgever in Europa en het feit dat ze veel geld zouden hebben. Uiteindelijk haalt u aan dat u het probleem zelf al vergeten was (NPO p. 12). Dat u de reden voor uw vertrek uit uw thuisland simpelweg zou vergeten, is bijzonder ongeloofwaardig.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- De medische documenten en het nieuwsartikel ter staving van het schietincident en uw behandeling die u hierna in België ontving, kunnen enkel een bewijs vormen van dit incident. Zoals supra uiteengezet, heeft deze situatie geen impact op uw situatie ten aanzien van Algerije."

Gelet op wat voorafgaat komt verzoeker niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Noch bij aanvang van de procedure, noch bij het verzoekschrift zijn er elementen aangebracht of aan de orde die kunnen wijzen op een reëel risico op ernstige schade.

Gelet op wat voorafgaat komt verzoeker niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

3.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 2.60, § 2, lid 2, van de

RvV-wet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. VAN CAMP